

COLUMN 19 september 2020 - Columnist: Michel Rogier

Gezondheidscentrum Moerwijk

Een gezondheidscentrum midden in een wijk. Moet je dit wel willen?

Loop je met een ijsje door de wijk, is daar het waarschuwend vingertje van je huisarts of personal health coach.

Je voelt de ogen in je rug prikken, als er vanachter de gordijnen hoofdschuddend naar je gekeken wordt, als ze bovenop je boodschappentas, prominent, een zak paprika-chips zien liggen.

Extra large, want het is weekend.

Tja, je moet toch ergens je vertier vandaan halen, als je woont in de wijk waarvan we met z'n allen tot op de dag van vandaag zingen, dat we best nog wel een keertje in Moerwijk zouden willen wonen, maar, als je heel eerlijk bent, waar je toch liever met je Puch vol gas uit wil rijden.

Op het veen was je van oudsher in Den Haag al de sjaak, maar de grond van Moerwijk is drijfzand geworden. Een modderpoel van armoede en ellende.

'Ze leefden lang en gelukkig geldt niet in Moerwijk', zo kopte het AD vorig jaar.

Moerwijk heeft een Bono nodig, een Irma.

Het was Bono die armoede in de wereld te lijf ging door tijdens zijn live concerten van U2, wereldleiders te bellen en hen te confronteren met de armoede in de wereld.

Het was onze eigen Irma Sluis, die ons zonder woorden, maar met indrukwekkende gebaren, liet zien hoe een graaicultuur er uitziet.

Bono en Irma. Het zijn geuzenamen in tijden van ellende.

Terwijl de Haagse gemeenteraad bezig was met urenlang vergaderen over de vraag of hun eigen eten in de kantine van het stadhuis nu wel of niet vegetarisch moest zijn (geloof het of niet, dit gebeurde écht afgelopen december...), stonden in Moerwijk onze eigen Bono en Irma op.

Neo de Bono, de hedendaagse monnik in Moerwijk en Irma Bolhuis van Mooi Welzijn stampten, samen Amanda de Glanville van Huisartsencentrum Moerwijk, een huiskamer voor de buurt uit de grond en willen hier een heus gezondheidscentrum van maken.

Een gezondheidscentrum, waar de Positieve Gezondheid centraal staat.

Ik geef toe, toen ik die term hoorde, dacht ik dat Moerwijk er een coffeeshop bij had, of tenminste een eco-groenteboer met bedenkelijke paddenstoelen.

Maar nee, Positieve Gezondheid staat voor mensen uit te dagen met de vraag wat zij het liefst willen veranderen en dit samen met elkaar, en vóór elkaar, te realiseren.

En waarom ook niet?

Bij Walt Disney prikte aan de muur de spreuk: 'if you can dream it, you can do it'. Ik kende de goede man niet persoonlijk, maar als ik de Disneyfilms en Disneyparken zie, moeten zijn dromen letterlijk en figuurlijk fantastisch geweest zijn.

Moerwijk heeft nu voorlopig een thuishamer. Een laagdrempelige voorziening. Huis van Gé, van waaruit bewoners gestimuleerd worden om actief aan de slag te gaan met hun gezondheid, met initiatieven van en voor de wijk.

Samen werken aan elkaars toekomst.

Samen. Want alleen ga je hard, ook op je bek, maar samen kom je verder.

Dan praat je met elkaar en dan weet je de volgende keer dat het ijsje dat je buurvrouw eet, suikervrij is en dat die zak bovenop de boodschappentas, light-groente chips zijn.

En al is dat niet zo, dan denk ik dat. Want we denken alleen nog maar positief over elkaar in Moerwijk. Dat is al de helft van de oplossing.

In het voorjaar van 2022 moet het gezondheidscentrum meer vorm krijgen.

Laat dat nu *nét* het jaar van de gemeenteraadsverkiezingen zijn.

Ik kijk *nú* al uit naar het moment dat ik het vakje rood kleur van de partij die het lef heeft gehad om Gezondheidscentrum Moerwijk in hun verkiezingsprogramma te hebben gezet.

In Moerwijk gaan wij weer na het eten een potje voetballen, met de ouders langs de lijn.

Ik ben trots op Moerwijk.

Geen opgeheven vinger, nee van mij krijgt Moerwijk een dikke duim!